

42. szám.

October 16. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár : Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr

Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárznál. **Kiadó-hivatal** : Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

Hirdetések felvételnek : egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban **Budapesten, FÜRDŐ-UTCA 1-SÓ SZÁM.**

XXVII kötet.

A DEBRECZENI LUNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

DE ÁDI nem hagyta magát elfogni, elkapta a széklábat s kivette a kezéből a széket s aztán átölelte Nyaviga pajtást izmos karjaival, szép gyöngéden ártalmatlanná tette s akkor aztán elkezdett hozzá nyájasan beszélni.

— De kedves jó pajtásom. Ne haragudjál rám! Hiszen csak azért beszéltem: mert te még eddig csak titkoltad ezt. Még szerelmet sem vallottál annak a szép hölgynek; pedig ha olyan nagyon szereted, meg kellett volna neki vallanod, hogy megnyerhesd viszonszerelmét,

Nyaviga pajtás otthon volt már: a részegség utolsó állomásán, a bambaság állapotjában.

— Viszonszerelmet? Igazán? Angyal vagy! Ne egy puszi! Gyere mingyárt. Gyere velem oda. Szép holdvilág van. Előtted vallom meg neki, hogy én őt imádom.

— Hogy nem Veronkát szereted; hanem őtet.

— Szeretem: és elveszem.

— Hát az urával mit csinálsz?

— Azt megölm!

— De hátha nem akar az asszony a tied lenni?

— Akkor elrablom!

— Az derék lesz.

— Derék lesz! Velem jössz. Ha nem jön visszük. Felgyújtjuk az egész várost!

— Az lesz a legjobb. Akkor a zsákmánnyal elmenekülhetünk; de hohó, megállj. Erről a togaról rád ismernek. Ved fel az én japónikámat. Tetejébe meg a köpönyegedet. Ha ebben meglát, minden asszony beléd bolondul.

Az a japónika tudniillik tarka nagy pálmás kartonból készült, s azt odahaza Dallos A'di pongyolának viselte, a miért Harangi professor dühös volt rá, hogy mit jár — csak otthon is — komédiás ruhában! Hát még ha az utcára veszi fel valaki.

A fiatalság engedve Ádinak végig játszani a kicsinált tréfát, a mi hogy teljesen sikerülhessen, ketten elszaladtak előre nagy tiszteletű Harangi és Tobiássy urakat értesíteni felőle, hogy a rejtélyes lunátikus már megint a házak tetején járkal.

Tobiássy professor úr ugyan erre a hirre nagyot vont a vállán, s azt mondta tá, hogy bánja is ő, hisz ő úgy is hiszi a lunátikus létezését, ismeri azt már könyvekből, nem szükség a természet után is meggyőződnie létezése felől; ő bizony lefekszik alunni. Első éjjel,

hogy békével alhatik megint. Se feleség, se leány a háznál. Veronka is elment Manczi nénihez éjszakára.

De annál nagyobbat ugrott a székéről Harangi professor úr erre a hirre.

— Hol botom?

Furcsa gyógyszer a somnambulismus ellen!

— Minek az a bot, lelkem? kérdé Zsófia asszony.

— Majd hire lesz annak, ne félj!

— Csak nem megy ki éjjel a házból?

— Éjjel? nem éjjel? én megyek! S ha mingyárt itt virradok is meg; de megakarom tudni valahára, hogy mi hát az a kisértet, a mi két hónap óta lázadásban tartja az egész békés város népességét? kinek van passiója, mint a macskának, a házak fedelén sétálni, mikor száraz az utca?

— De lelkem, meghütöd magadat: s aztán megint catechismust kapsz tőle.

— Catarrhust! Nem catechismust! Mikor tanulsz meg már egyszer distingválni?

— De vigyázz, hogy meg ne fogjanak.

— Ugyan ki fogna meg? hisz teli lesz bámész néppel a piac.

— Vigyáz, hogy a sárba ne lépj!

— Hiszen poros az út, és holdvilág van. Vigyázzak e még valamire?

— Igen, hogy hamar házajójj, mert én félek idehaza egyedül.

— Hát vedd elő a rokkát és nem fogsz egyedül lenni.

Professor úr nem engedte magát tovább tartóztatni, fogta a nádpálczáját marokra és elkirohant a holdvilágos éjszakába lunatikust fogni.

A veszedelmes imádó.

Zsófi asszony pedig úgy tett, mint a hogy mondva volt neki. Bement a szobájába; meggyújtotta a mécsest, elővette a rokkát, s hogy ne legyen egyedül, elkezdett fogni és aztán a surrogó rokka hang mellett csendesen dudolhatta magában a leánykori fonódalt:

Lányok fonják a lenszösz:

Beszélgetnek egymás közt:

»Jajh, anyám, a fonás!

Nehéz a várakozás!«

Czipőt veszek szülöttem:

Csak ne sirjál előttem!

»Jajh anyám, jó anyám:

Nem az az én nyavalyám!«

Szoknyát veszek szülöttem:

Csak ne sirjál előttem!

»Jajh, anyám, jó anyám:

Nem az az én nyavalyám.«

Zsófi asszonyon kívül ugyan még a Jutka is ott volt a háznál; de annak az a nyavalyája volt, hogy a mint beállt az est, ő ránézve megszűnt a világ világ lenni. Zsófi asszony odaültette őt az asztalhoz elébb toliat fosztani; de menten elaludt; Zsófi asszony tréfából tele rakta neki tollszárral a leragadt szeme pilláit: az sem zsenirozta: azután kiküldte a konyhába tengerit morzsolni; ott meg a véka előtt eldült, a félig lemorzsolts kukuricza csutával a markában. Attól ugyan elhordhatnák az egész házat a feje felől, fel nem ébredne tőle.

Zsófi asszony már az utolsó versét dudolta a rokkadálnak:

„Legényt hozok szülöttem:

Csak ne sirjál előttem!«

»Jajh, anyám, jó anyám!

Ez ám az én nyavalyám!

A midőn egyszerre kopogtatás hangzik a konyha ajtaján.

A professor jött volna már haza? Az lehetetlen! hisz csak az imént távozott el.

— Júj, ha a napam asszony jött volna vissza!

No! »Még« nem az jött meg.

Dallos Ádi elvezette idáig Nyaviga pajtást, itt a kezébe adta az ajtó kilinssét, hogy csak rontson be bátran és egyenesen.

— Hát te nem jösz be? Ahán! Értem! Hogy a kedves ne szégyenlje magát miattad? Majd itt vársz addig az ajtóban? Ha erőszakra lesz szükség, hát majd hivlak!

Azzal bement a folyosóra, s elkezdett a konyhaajtón kopogtatni:

— Ifjasszony! Ifjasszony lelkem hallja-e? Nyissa ki az ajtót, hallja! Letérdelek, úgy vallom meg neki a szerelmemet. — Ifjasszony, szivem! Nyissa ki kérem az ajtót.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Adámhoz

Tekintedezs barátom uram!

MÉCHAGYOK soha mig unokaimnak izs, hogy ha mig eczer ide Bécsbe (ha mig lesz akor Bécs) felküldi üket magyar orszaggyülizs, (ha mig akor lesz orszaggyülizs) aztan meghinak üket agyuprobara (ha mig akor lesz agyu) aztand meg diszbanketre (de mar banket lesz bizonyosan): hat inkab haromszor menjenek el banketbe, mint eczer agyuprobara.

Ad animam, azuta frizir nem gyüzi parokamat bekunkoritanyi: anyira felalnak hajaszalai ég felé. Mikor bene voltam ütközetbe, gondoltam, csak trifa dolog, is raktam zsebre döglöt golyobisokat, hanem aztan mikor hazagyüvet vizsaniztem csatírré, is meglatam azt a kis fehir kukaczozt ot a mesze, filmirföldnyire, akora, mint egy iignum pausae, s megondoltam, hogy ez a nígy agyu egy napig folyvast aszt a czirnaszalat lövöldözte: kanonírnak csak anyit kelete volna hibaznyi dioptran, mint egy kitfele hasított pokhalo, is akor franya czilinder, kibe van szazötven golyobis, egyenesen odaköp szemünk közü: három napig mindig arol almodok, hogy meghaltam, s boszankodom masvilagon, hogy csag legalab a diurnumomat vetem volna fel!

Mikor kimentünk Steinfeldre, enyihany generalison kívül, ki volt hazigazda, odakeverete közink egy csoport nimet, gondoltam kollegak, besziltem velük nagy leereszkedisel: csak azutand megtutam hogy kiket in meg kizsorongattam, megvállveregettem, kocsis meli kiültetem; csupa herczegek is fejedelmek. Hat ugy kel nekik! Mirt nem viselik, mikor van nekik, a ranygyapju t ilyenkor: jó bunda lehet az!

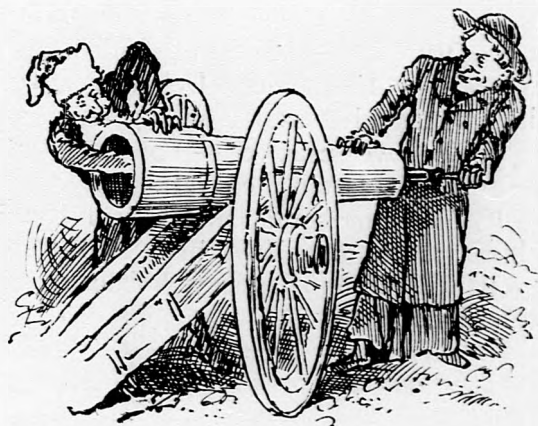
Odakin mingyart fogta benünket generalis (kinck neve egy betü hijan »bilantz« a kit mink budgetben nem tudunk megalanyi) is meg magyarazot Uchatiusoknak egisz anatomiajat. Az a hoszu paradivizes cilinder vasbul va-

losagos trójai falo, kibül kiugrik szazötven puskas eczere.

Kérdem generalist: minek ilyen bolond hosszu golyobis agyuba? hiszen fele épen ugy megtüne embert meg lovat, is kerülne fele költségbe. Generalis megmagyarazta.

Mindent elhitünk neki. Csak keten voltunk skeptikusok, kik nem egiszén hitünk. Én, meg excellentiazs patronusom érsek. Valami lehet mig ebe az agyuba, a kit nekünk stratega meg nem monta.

Ín hatulrul szípen belenyultam agyuba, hogy megkeresek benetitkozs masinat: had eczer csak megkapom! Hevreka! Megfogtam agyu lelkit! Kirantom. Had mi volt?

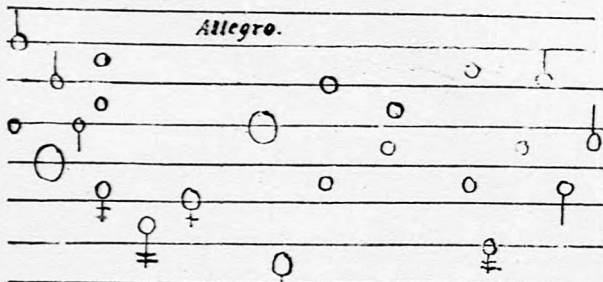

Szent atyam parapleja, kit ő megelőlrül betolta, hogy megtugyon agyu titkat.

Ot beszilnek hatam mögötte, hogy majd megmagyaraz eztnekünk »fia-hadügyminiszter.« Enye de szeretnim megismerkenyi fiaval hadügyminiszternek! Ugyan kirlek mutasatok be neki! Aztan sok könyörgisre odavisznek elejbe orrtavolsagnyira. Hat felnizek ra. Ot nincs. Lenizek ra. Hat a kis Pulszky Guszti volt. Osztan meg engem nevetek ki, a miért aszontam »wollte Aufwartung machen Euer Excellenzchen!«

Bumm! — Jáj! — Estem maj hasra ijedtemben. Hatam mögöt elsütötek Kruppot. Nem izz montak: aufgschaut! Aszt gondoltam: almarium dült el, kinek tetejin vannak ezetes üvegek. — Drumm! — Most meg földrül izz fölugrotam. — Feelt neki Uchatius agyu. — Azirt izz nagyobát szol a mi agyunk, mint a Kruppnak: övé csak cis—moll; de mienk cis—durr! Ez osztan a concert.

Első felvonazs utan nizöhelyrül kocsikaztunk szinpadra, megniznyi, hany lyukat inekeltek kurtinaba kitünő bassistak? Valosagos kota volt az, ilyen ni:

A volna inekes, a ki ezt le tuna inekelnyi. Mar most csak maragyunk it szinpadon, proscennium lozsiba. Leültünk gyepre, hoztak sunkat, jó vöslauert. In izz csag neki heveretem egy uralkodo fejedelemel is keztem vele aldomasoznyi; mig eczer generalizs ram kialtya:

»ne emelyenek urak olyan magasra pohar aikat, mert az mar lötavolsagon felyül esik: el üti golyobics!« Mikor meg asztan ragyujtot am longissimara; odanyargalta hozam ordina ncz is jelentete tiszteletel: »Herr Delikát! Commandant laszt bitten, ziehens Pfeiffen zürück; weil fallt schon in Schiessrayon!« — De mar arul teszünk: mondok,

felhuztam paraplit fejemre. Lühetsz mar niemet! Aztan pernehajderek, kollegak aszt csi-

nyaltak velem, hogy egisz marik kövecset dobtak festungomra, azt hitem kartacs istennyila csapta oda! ugy megijetem magamat.

Mikor vige volt ebidnek, megniztünk megingt theatrumot.

No baraton uram: edig nem hitem, hogy igaz lehetet mese: mikor Tamerlanak persa ijasz félszemit külte, is volt nyilra irva: »Tamerlan szemibe!« De mar most elhiszek. Uchatius agya ötezer lipisrül ugy lü, hogy egyik golyobisra ra van irva: »Majornak« másikkra »kaplarnak« — kisebikre »közkatonanak.« Mig csak el se nem tivesztenek. Ezutan lehetetlenség haborut viselny. Hanem az igy lesz. Mikor kit potentat megizeni egymasnak haborut, akor kiküldenek mind a keten hetes bizottsagot: az megszahlal, hany katona van mindenik seregnek, is hany agyu? Azutan fölnyitnak egy agyucilindert, meg olvasnak van bene hany golyobis? ezt sokszoroznak, summat egyiket masikkal kihuznak; melyik kisebbsigben marad fizeti hadi költsiget, atenged egy tartomanyt s megy mindenik haza. Pildanak okáirt:

Volna elenség muszka, volna neki 659847 katona, 786 generalis; 38972 lo; aztan 1286 agyu, mindenikhez 166 patron, minden patron-

ba 100 golyobis; ez anyi, mint 20,347,000 »meghalsz!« Nekünk pedig volna csak 4835312 katona: 856 generalis: 32652 lo, aztan 1152 agyu, mindenikhez 177 patron, minden patronba 150 golyobis; ez 30,001,512 bizonyos halal. Mar most szamitva egy katonara kit golyobist, egy lora nigyet, egy generalisra huszonötöt; kalkulalya ki, a ki tugya, hogy aequatio utan fenmarad nekünk egy generalis meg két ló; muszkanak meg két generalis, meg egy ló. — Tugya a franya, mar most ki fizeti a hadiköltsiget?

Mig Frohnernál is Uchatius üldözte engemet. Kellner leejtet asztalra paradives czilindert, szitdurant: »Hat mig idáig izz ellünek!«

De mar bevizgek leveletem, sok banketrül majd jövő héten referalom. De mar sietnyi kel Sitzungba: differentiákat kiegyenlitenyi Raszedtünk nimetet. Mink nem törültünk sokat. Akor aztan megharaguta magat nimet: fogta veres plábaszt; törült ő! Most azutan mink izz utana törülünk. Ekiben sikerült nimetből job magyar hazafit csinyalnunk, mint magunk. Hat csak azt akartunk.

J. F.

A DELEGATIÓBÓL.

A mi jó körelnőkünk.

Boér bátyánktól kérdi a király nyájasa; a királyi ebéd után:

— No, öreg, jó volt-e az ebéd?

— Bizony sokkal jobb volt, fölséges uram, — válaszol az öreg — mint a minőt Jozefstadtban méltoztatott adatni.

Miért kellett volna?

— De már addig nem lehet háborunk, míg az Uchatiusok el nem készülnek — mondja egy osztrák delegatus.

— Hisz éppen azért kellett volna az elkészítést nem két, de, mint a hogy mi akartuk, legalább hat esztendőre repartiálni — válaszol a magyar kollega.

„Én békében akarok élni népemmel.“

a bajor király és a kamara

»Hiszen jól van! Rajta vagyok:
Én szeretném, ha úgy lenne;
De hogy ti is akarnátok:
Nagyon Tamás vagyok benne.
Megadnám én, a mit kértek,
Ha az üdvöt hozná rátok —
Megtartanám én a békét:
Csak ti meg ne zavarnátok?!«

No nagy Caesar traktálhatod
Magad philosophiáddal!
Szégyent vall az, szörnyű szégyent
Im a bajor kamarával.
»Kövé ember: csendes kedély;
Nem izgat az, nem háborog«.
S a bajorok? — Azok papok:
S ezen fordúl meg a dolog!

Csingham-Buh,

A népszínház megnyitásán.

— Bákos János verse, ha Szigligeti nyitotta volna meg. —

HAH! ordits kapu, kiált Józsefváros!
Mert még nem láttál ily skandallumot!

Népkorcsomát nyitott Szigligeti!
A város telkén, az ország fillérin
Mér kolerát, csömört, s utálatot!
S ezzel akar NÉP erkölcsén javítani!
Haha! s ily ember kezire bizák
A népműveltség szentelt csarnokát,
Ki abban oly botrányokat adat, mint
(S maga irá!) »Szuszinka Jermiás«,
Mely kolerán élcel, s lavór felett!
Sok idegen volt ott, ki megszökött,
Kit mindjárt szomszéd Rókusba vihettek,
Mert bár egy szót se tudnak magyarul,
De a »kolerá« szót hallák ezerszer,
S ezt értik, ez tatár gyomort is feldúl!
Elájult dámák, megbotrányozott
Tisztességes, kabátos emberek,
S a gyorsan elmenekvett udvar is,
Mind elítéli, — de ő csak nevet,
S tömi zsebét peczérdús műveért!

Hát rendezője, a Molnár Gyuri!
Ez a »Hazafiságot nemzetiségnek«
Kurjongató, nagyképu csepürágó,
Ki a színügyet kétszer buktatá meg
Budán, s most Pesten harmadikszor is!
Tessék elhinni, oly sületlen tablót
A Bunte Katzében se láttam én,
Mint a mily tarka izléstelenséggel
Ez rendezé az idősb Zengő Krágli,
Avad poéta Árványi fiu
Idétlen-zöld, bús elme ökrendményét,
Lavór s kolera méltó appendixét,
A »Megnyitót« (és óhajtjuk: »Bezárót«).
Ez oly bolond, hogy csak Szigligeti
Irhatná jól le...

Hát még a tagok!

Valóságos Falstaffi regement,
(— Nemtisztelet a csekély kivételnek, —)
Játékuk sánta, hallásuk siket,
Béna kezük, derekuk nyomorék,
Tudnillik ha a szinpadra kiállnak. —
Hogy vetted fontját, Szigligeti te?

S a zörgő csontu ballet, nápicz nő-kar!

Látszik, hogy Molnár György vala gazdájuk.
Kitől egy napra egy piczula gázs járt. —
Kezükbé vettek két öles rudat,
S ugy hajigálták szerte vézna lábuk
Veres atillában, miként a béka,
Mely gombostü-horogba harapott.
Hát vak ez a Szigligeti, vagy nem lát?
És a rendőrség és közönség türi?
De persze, ott a sok pajtáskodó
Ujságíró, bérencz sógor-koma,
Kiknek darabjait ő forfürolja,
A zok majd eldicsérik agyba főbe,
S larmájuk elfojt száz közveleményt.
S ő csak azért is ily előadást ad. —
Pedig ily botrány nem újrazható.
A közjóizlés, és illem nevében
Csapjátok el kanásznak azt az embert,
S jó, engedek, elfoglalom helyét — én!

D. P.

HÍREK.

— John Bull gyűjtést rendez a hercegovinai ráják számára. S hogy ezeken minél nagyobb mértékben segíthessen levegő adót vet a keletindai rájálíkra.

— A hercegovinai fölkelők köszönetet szavaztak Russel lordnak azért, hogy a részükre rendezett meetingen meg nem jelent. Hálájuk jeleül legközelebb értékes gyűrűvel fogják őt meglepni, csak arra várnak előbb, míg egy átutazó török urat az uton elfogadhatnak.

A „minden.“

Árva megye valamelyik nagyon is árva falujába vetette az 1863-dik inséges év a nagykunsági embert. Beszállott egy emberséges tót atyafihoz, s elkezd panaszkodni:

— Hejh bizony rossz világ van azon az áldott alföldön, kétségbe van a nép esve a megélhetés felől, többnyire már el is vándoroltunk ki ide, ki oda, munka után látni, kenyeret keresni.

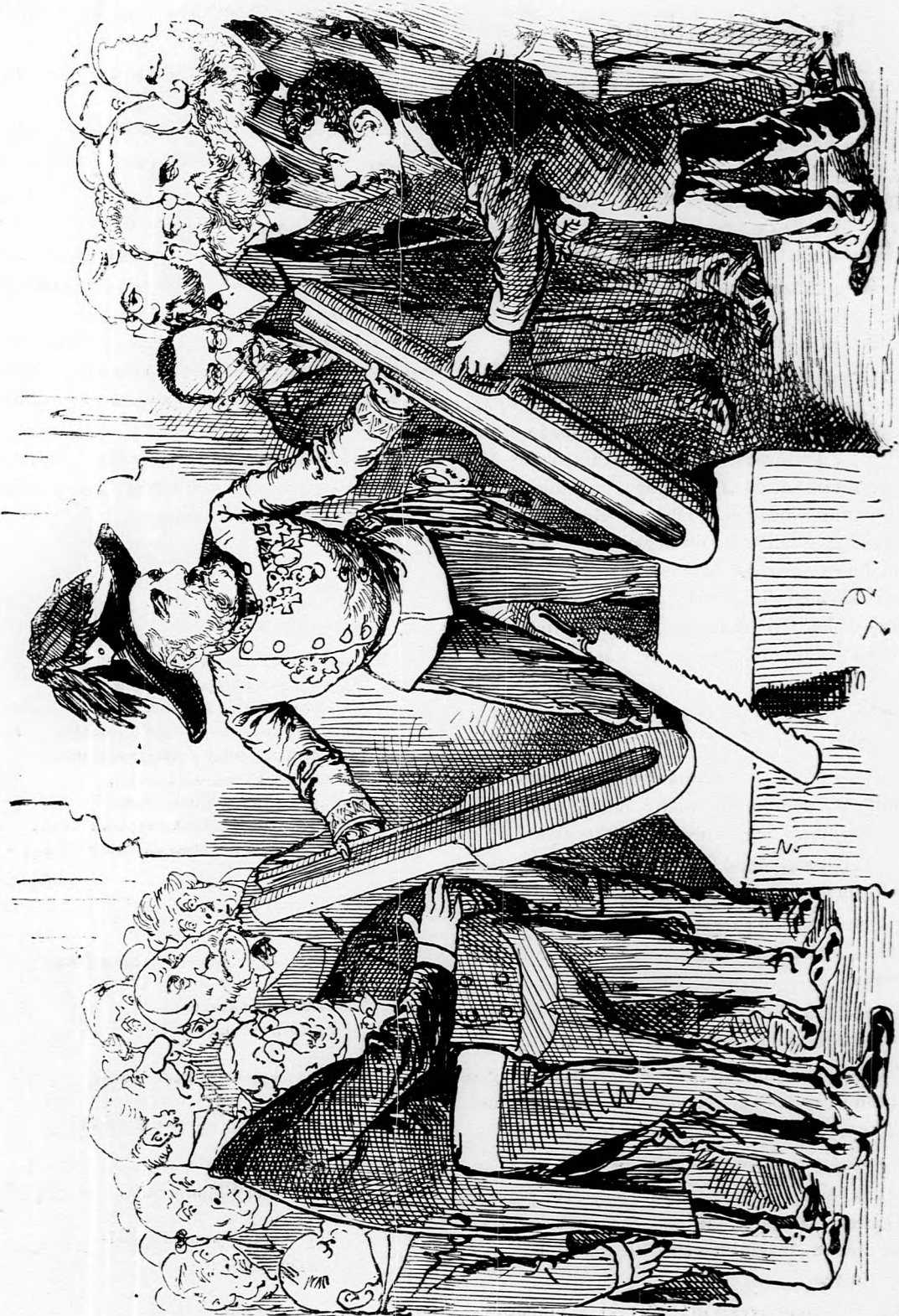
— No, a ki ide tévedt az jól járt — dicsekedik a gazda — itt jól fog élni, mert itt van minden.

— Minden!?!.. örvendezik a kunsági.

— Minden bizony, minden!.. görhe, málé, fött tengeri.

Ettől a »minden«-től aztán lett hosszú az inséges arca.

MIKÉP LENNE BIZTOSITVA A VILÁGBÉKE?

Ha minden ágyúval azt tennék, amit ezzel az egygyel.

Krónikás adoma.

GYÓGGYMOD A TRÉMA ELLEN.

A „SPORT“ nevű francia lap írja, hogy a németországi hivatalos fogadtatásoknak mindig van valami előre nem látott, mulatságos részök is. S föl is jegyez egyet, mely Miksa bajor hercegnek — királynőnk atyjának — egy fogadtatásán történt.

A herceg körutat tévén Németországban, egy városban bált rendeztek a tiszteletére. Természetesen a polgármester volt csinálendő a honeuröket.

A bál megnyílik, a terem megtelik a város notabilitásaival, jelentik a herceg kocsiját. A polgármester ott áll a csarnokban, hogy ő fenségét illendőkép fogadja s öt egy kis dikcióval is üdvözölje. (Bizonyosan Magyarországból szakadt oda.) Csakhogy, ó rémület, a magas functionáriust meglepi a félelem. Reszket, mint a nyárfalevél. Hogy szolhasson ily trémával a herceghez? Arra gondolni se lehet. A szerensétként már-már kétségbeesett, hogy nem fog tudni beszélni (még se volt hát magyar), mikor egy francia látván a szörnyű situációt, oda lép a polgármesterhez s így szól:

— Emelje fel a két karját, így ni a feje fölé, aztán fojtsa el a lélekzetet, — két perc múlva vége lesz izgatottságának.

A polgármester azt se tudta, fiu-e vagy leány; engedte, mint az Automath, karjait feje fölé emeltetni s lélekzetét elfojtotta, hogy szinte bele verezedett.

— Csak tartsa, kérem, míg én azt nem mondom, hogy — biztatá az orvos, — meglássa: használ.

Ott állt mint egy karyatid, a röhögéstől jobbra-balra düledező tömeg között s várta, hogy mulják el hát az a tréma.

E pillanatban föltáruul a tornác ajtaja és megjelenik a fényes kíséret által környezett herceg.

Ő fenségének mindjárt szemébe ötlük a polgármester, ki mint egy világot emelő Atlas, ott áll felemelt karokkal, kifeszült mellel, bazsarózsaképpel.

A francia orvos még akkor is biztatta:

— Csak még egy perczig, csak egy árva perczig.

A herceg csak várta, mi lesz vége ennek a bizarr jelenetnek, melyre elkészülve nem volt s melyből nem értett egy szót se.

Ekkor egy mélységes »ah!« tört ki a polgármester kebeléből, karjai lehanyatlottak, karmazsin vörös

szint krétafehér váltotta fel az arczon s előállott, hogy no most szónokol:

— Fenség! midőn a fenséged dicső öse, a frank választó fejedelem . . .

— Bocsánat, polgármester ur, — szólt közbe a herceg, — kérem, mit csinált ön az imént, mikor úgy feltartotta a kezét?

— Óh fenség, a fenséged sikerérc . . .

— És a tréma — tévé hozzá francia orvos — én tanácsoltam ő excellenciájának azt a csalhatatlan szert. Ha fönsséged . . .

— De orvos ur, mit gondol, ő fensége előtt így részletezni a dolgot! — utasítá rendre a doctort a polgármester s újra elkezdé a szónoklatot: — Midőn fenséged dicső öse . . .

— Ugyan hagyja el — mondá a herceg — inkább majd elolvasom az ujságból, a mit mondani akar. Most pedig menjünk a bálba.

A „JÓSLAT.“

Megjósolák: s a jóslat teljesült!
Szép volt az ünnep, mit a Múza ült.
Ki kritizált: az kritizálva van;
Bukott a győztes, győzött a bukott,
Mindkettőnek nagy éljen, taps jutott.
De mi annak lesújtó kaczagás,
Emennek az: győzelmi riadás!
Ki minden küzdőt csak vargának tartá:
A mit fogott, éppen az volt a varga.

EZ IS „JÓSLAT.“

Lám megmendtam, Bakszász Kari
Ne menj nemzetibe.
Csizmadiaainasoknak
Közibe, közibe.

Mert megtanulsz káromkodni
Izibe.
Ugy kerülsz majd más kritikus
Kezibe, kezibe.

Huszonötöt a mint szántál
Csikybe,
Ugy verik majd a te hátad
Hegyibe, hegyibe.

HONVÉDELMI ÁDÁK.

A honvédséget ez ideig mindenki szereti! az elért eredmények után annak vezérférfait mindenki becsüli, csak — én nem.

Nekem jutott a dicsőség, ezt a közbecsülést semmibe venni: a »Borsszemjankóban« kimutatni, hogy az ugynevezett »intézők« körökben egyetlenegy valamire való ember sincs, s a ki az volna, — az sem az.

S e célra megtaláltam a legjobb utat: megingatni mindenekelőtt a bizalmat az intézők irányában. Elővettem hát a legjelesebbeket egyenként.

A mint ön tudja, s a mint illik, először a nevén neveztem meg mindegyiket. Később azonban, — mikor már tudtam, hogy a Külköben ugy is mindenki táismer a Benkőre, a Távolcsikban a Jelencsikre, stb. stb. — lovagias érzületem ezt meg nem engedé többé, s elkereszteltem őket úgy, hogy — vak a ki rájuk nem ismer most is az első látásra.

Czélom így is elértem. Távolcsikot, — a kiről legközelebb azt találtam mondani, hogy másod magával az »egyetlen generalstábler« az egész honvédségben, — úgy megbuktattam a vizgán, hogy közcsudálkozásra soronkívül kellett előléptetni; a Külköt olyan értelmetlen civisnek neveztem, hogy a hasonló sorsot ő se kerülhette ki.

De hát én mindenhez értek, s különösen a katonai ügyekhez. Azt is tudom: hogy az államtitkárt mért nevezték ki bárónak! Hát azért, mert Fenyődombi érdemelte ki neki ezt a czímet épen úgy, mint ő Fenyődombinak a fő hadbiztosságot. Csak azt az egyet nem értem: miért nem adták akkor az államtitkárnak a főhadbiztosságot, a báróságot meg — nekem. Legalább hallgatnék.

Mondják: hogy az államtitkár már azelőtt is báró volt; hogy a honvédség összes katonai ügyeit ő vezeti; hogy fáradhatlan buzgó hivatalnok és katona, hogy a bicskei és vácsi eredmények az ő érdeme stb. stb.

Ej, lári fári! tudom én jól, hogy az nem igaz. Van nekem eszem! a mit azzal is igazolok, hogy mindezt a »Borsszemjankóban« írom meg, a hol, a közmondás szerint, minden szabad, s a miért — okos ember — csak nem verheti hátamhoz a tollamat.

Rajtam ki nem fognak. Csak ez az egy bajom van, hogy az egész honvédelmi ministeriumban már csak két ember van, a kít még »ki nem vicczeltem«, s e kettő közül is az egyiket, — az én referensemét, — még tavál kicsapták.

No de ott a főparancsnokság!

Igy majd csak népszerűtlenné teszem a honvédséget. Kivált — ha a »Napló« is segít egy kicsit.

Borsszemjankó.

U. i. A mit legközelebb irtam, hogy t. i. az államtitkár szobája távirdai összeköttetésben áll a többi hivatalos szobákkal, utólag nem igaznak bizonyult be. Magam voltam ott szerdán s láttam hogy — nem látok ott semmit. Félre vezettek.

Lourdesi csoda.

(Bevette: Péter Maszlaghy. Kiadta: a Szt. István-társulat.)

OTT, hol minden kis bokorban
Kora reggel, késő este
Mindig van egy szűz Mária, —
Hol minden barlangban ott van.
— Aki csak egy kicsit leste —
Szenteknek örege, fia,
S hull az áldás nyakra-főre
Istenáldott dőre-főre,
Akárhogyan fut előle, —
Hol minden nap új csodát lát:
Ki hő imára száját tát:
— Ott, (máshol hogy történhetnék?)
Lourdesiek észrevették
Hogy az erdő közelébe,
Mohos szikla közepébe
Egy nem mohos lyuk van vésvé,
S hogy e lyuk! a egy fényes szűz
Sokaknak rendesvous kat tűz.
S mert nincs ott telegraf drótja:
Maga a szentlélek hordja
Széjjel a hirt a hívőknek,
Invitálva oda őket. . .

Utezu! kap rajt' pater Xavér
— Dolgától biz' nagyon ráér,
Hisz hittanár Esztergomban, —
S lourdesi szent lyuknál ott van. —
Megy, lát, győz, — azaz biz' nem győz
Csodálkozni rajta, hogy ősz,
Öreg, aggott, mint megifjul:
Hogyha iszik a forrásbul,
S hogy kövérit sovány embert:
Ha ott egy kis — füvet legelt;
És mind ehhez nem kell egyéb,
Csak az öreg — vizet igyék,
A ki sovány, — füvet egyék,
S — a bolondok ezt elhiggyék! . . .
(Persze, a víz ott — keseri,
Igy hát, aki iszik ebbül:
Számos baja elmarad.)
A fűről meg azt beszéli
Pater Maszlaghy Xavéri —

Hogy még csak az a nagy kincs!
 »Olyan még a
 Pesti patikába sincs!«
 S hozott is onnét egy kazal
 Csodatevő szénát, fűvet,
 S a »Szent-István« társulattal
 Jó portiót megetetett,
 S most már duett-ben dicséri
 Fűvét Maszlaghy Xavéri.

Ha beteg vagy, vedd be hát majd
 Mit Páter Maszlaghy ád,
 Az új módi, csodatevő
 — »Maszlagos nadragulyát.«

S most alulirt arra kéri
 Páter Maszlaghy Xavérit:
 — Ne bolondozzon az úr!
 Mert végtére azt hiszszük mind:
 Őn is fűvet legel, ugy mint
 Hajdan Nabukodnozor. . . .

FUTÓ.

A népszínház megnyitása.

Üdvözlég, szép ház! Kilátásodat ugyan rontja a kasslikház, meg a Pajtáskodás, repertvárodon sajnálkozva látom a Molnárt és a gyermekét »Dunanant,« ám te azért mégis a mienk, a nemzet-é, vagy Rokonszenvünket irántad nem öli meg sáfáraid bölcsessége s a mennyi nemzeti ambíció e díszes csarnokhoz fűzve van, mindannak őszinte szívből kívánunk erőteljes megvalósulást.

*

S szépen indulunk.

»Fölvatást« Ábrányi kézből nyer a nemzet második, az elsővel fontos hivatásban versenyző színháza. »Árpád ébredése« szomoruan tekint a feledés moha körül selejtes utódjára s a Nemzet valódi Génusza bámulva kérdi, vajjon 1857 és 1875 közt akkora-e a süllyedés, mint Vörösmarty és ifj. Ábrányi Kornél közt?

*

Lelkesedni akarsz? Nézd a függönyt.
 Mosolyogni? Hallgasd a fölvatást.
 Undorodni? Bohózatát nézd.

S unatkozni? Operettetjét hallgasd.

*

Különben megtudhatod, hogy elég Rákosi névvel bírnod, hogy egy színház első drámai primadonája lehess, s a mi más színháznál ugy neveztetnék, hogy ne potizmus: az itt jó, helyes, magasztalando leszen, mert duo si faciunt idem, non est idem.

*

A dárdák s a bársonynadrágok szépek voltak.

Mit tehetek én arról — hogy a közönség nem tapsolt?

Mit arról, hogy zugolódt?

Mit arról, hogy az első előadás vége előtt jó másfél órával a legelső páholyból adták meg az oszlásra, a megfutamodásra a jelt?

S mit arról, hogy földszint, erkély, zártszék és karzat ez úgy megértette, hogy a türehető végső számott már sokkal kisebb közönség nézte?

S mi haszna is mindannak, hogy ez így történt?

Irjuk, nyolcz magyar lapban, az ellenkezőt, s a világ meg van mentve.

Ebből még meg nem értjük, hogy nem minden ember született mindenre.

Sőt tovább is erős meggyőződésünk lesz, hogy rossz szindarabok írása elég arra, hogy valaki jó szinígazgató legyen.

S hogy három »második fővárosi magyar színház« gyalázatos megbuktatása elég jogczim a negyedik »fővárosi második magyar színház« — fölvirágoztatására.
 Senki.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

F. F. Köszönjük. — C. A. A »műfordításokat« nem tudtuk elolvasni, oly érthetetlenül vannak írva. — K. E. A »palacsintás zsebkendő« fel van használva Szigligeti »Lelenczében« is a többi közt. Egyebeket szívesen veszünk. — B. P. B u d a p e s t. Helyes volt. Máskor is kérjük. Szükség van rá, mert a támadások egyre sűrűbbek kezdenek hullani arra a mindnyájunk által féltett intézményre. — F a - K i - L i n e s. Ne bántsuk mindjárt a tanév elején. — B a g o l y. »Házasság.« Nem való az nekünk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Stáció utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
 egyetül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.
 I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten
 Fűrdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metzsi

POLLAK.

Van szerencsénk ezennel jelenteni, hogy

Pesten, uj-bécsiutca 3. sz. a. egy szőnyegfiókraktárt

nyitotunk, és ebben, valamint eddigi raktárunkban, Pest, Dorottya-utca 2. szám alatt

nagy raktárt tartunk a legszebb és legújabb szőnyegek

szoba behúzásra, továbbá **salon-, pamlag- és ágyszőnyegek**ből, futó- és lépcsőszőnyegek, cocus-futók- és lábtörölkők, angora-szőrmék, **ágy-, asztalterítők- és flanell-takarók**, függönyökből stb.

leszállított, rendkívül olcsó árakon.

Nagy készlet smyrnai szőnyegek

melyeket egy igen jó hírnevű smyrnai szőnyeggyárból átvettük; ezeket a gyári áron alul legolcsóbban elárusítjuk.

Régibb divatu színezett szőnyeget fiókraktárunkban, uj-bécsi-utca 3. szám a.

:feltűnőleg leszállított olcsó árakon adjuk el.

Minél számosabb szíves látogatásért esedezünk tisztelettel

TOTTIS ÉS KREN,

„az északesillaghoz“ Pest, Dorottya-utca 2. sz. Fiókraktár: Pest, uj-bécsi-utca 3. szám.

Megrendelések gyorsan eszközöltetnek. Árjegyzékek bérmentve szétküldetnek.

Jónak bizonyult gyakorlati cikkek!

Kitűnő dohány-vágó-gépek. Uj szerkezetű vasgép, mely a dohányt vágás közben maga tolja előre, s egy szabályozható, hogy legfinomabbra török módon, vagy laskára magyar módon vágja. Ára 13 frt 50 kr. Ugyanily szerkezettű **nagyobb gép**, tölgytáblából, korvasolt vasalkatrészekkel, igen szilárd 20 frt. Gépnél nélküli **dohányvágó kések** két neme 3 frt 50 kr. és 5 frt 50 kr.

Uj gőz-pipaszárítósztító, e czelnek igen megfelelő kis készülék darabja 1.50.

Sárgaréz bagótálcza pipaszurkálóval, pipaból dohányzókat számára 75 kr., 1 frt. 1.50.

Dohányszita, régóta ismeretes szitás-doboz magyar dohánynak 1.60.

Tűzvero acélos pipaszurkáló darabja 50 kr. Czelszerű pipaszitató raspoly 50 kr.

Uj találmány kukorica-morzsoló gyalu

felette celszerű, főleg oly gazdoknak ajánlandó kis készülék, a kik kezzel szoktak morzsolni, mivel ennek segítségével egy egyen, a nélkül, hogy belefaradna, jelentékeny mennyiségű károrizát képe gyorsan lenmorzsolni, kezelése pedig ép oly egyszerű, mint szerkezete tartós. **Darabja 1 frt 60 kr.** Eddig használatban volt kis kezi kukorica-morzsolók darabja 60 kr.

Francia felköltő óra 36 óráig járó óraművel, és elesenhangú ebresztő szerkezettel 7.30.

Kézi lámpások egyéb nemei dús választékban tartanak ké. zletben 60 krtól - 5 frt.

Tárgyleicht fogkefe-szártatója, tapasztalatok nyomán föltalált, a fogkefék szőreinek kibullasztás akadályozó elegáns készülék 1.8.

Az itt ajánlott cikkek, és színtalan egyéb különlegessége rajzait tartalmazó új árjegyzékük bérmentesen beküldésé kivantra ajánlják:

KERTÉSZ ÉS EISERT Eu tapingen, Dorottya-utca 2. sz.

1. sz. szelvi megrendelések utánvet mellett gyorsan eszközöltetnek.

Őszi és téli idényezikkek.

Fűtő-eszközök. Tűzfőgőt, horgot és szén-lápatot tartalmazó **készletek**, 1.50-3 frt. valódai angolok 5.50-7.50. **Kandalló-állványok** futó-készlettel felszerelve 3.60, 3.85, 4-10 frt. színtén ilyenek kutyákat s egyéb alakokat ábrázoló festvényekkel 8-20 frt. **Kandalló-keretek** öntött vasból és sárgarézből 2.70-20 frt. **Kályha-előtálczák** vasból és sárgarézből 1.75, 4.25 frt. **Köszén-és coaks-kosarak** 2.20-7.50 k. **Fa-kosarak** nádól 3-12 frt. színtén ilyenek pléből 6.80-10 frt. **Kályha-és kandalló-ernyők**, különemű kiállításnak **Fűvők**, közönségesek és finomabbneműek 90 rajzartól 1 forint 50 krajczárig.

Thea-eszközök. **Samová ok thea-üstök**, **szűrők és golyók**, **tojásfőzők**, **thea-szelenczék**, **szekrények** stb. olcsóbb s legfinomabb nemei.

Lak-diszek. Virág-asztalkák 8-32 frt. **Papírpikosarak**, kalitkák asztalkákon és ejjeli mécsék, látogatájegy-tálczák, mányutatóanyagú oszlopok, szobrok, angora lábszőnyeg-ek, vas esernyőtartók, stb.

Lábtörölők székán- fonadékból, tengerifű, cocusfamaszat és ruganyból, előszobák, pitvarok és lépcsőházak részére, kiállításukhoz aránylag 85 kr., 95 kr., 1 frt 40 - r., 2-6 frt.

Uj találmány francia gyorsforraló lámpa. (Rechaud a flamme forcée.)

Ezen gyors hatása, könnyű kezelése és takarékos-ságánál fogva minden háztartásnak ajánlható **bor-szesz-lámpa**, valódai kis takaréktűztilénynek nevezhető, s színtűgy viz, tej sat. fölforrasáshoz, thea főzéséhez, mint etkek melegítéséhez és k-zítéséhez alkalmas. Kiseb-bek darabja 2 frt 75 kr., nagyobbak 3 forint, nagyok 4.50. Egy kis serpenyőcske külön 1.75. Egy thea-kanna külön 1.75.

Nemkülömben ajánljuk a háztartás körébe vágó számtalan gyakorlati cikkek és ujdonosságok dús választékát, melyekről szóló rajzokkal látott új kimerítő árjegyzékünk kivantra bérmentesen szolgálatunk.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

1. sz. szelvi megrendelések utánvet mellett gyorsan eszközöltetnek.

FRANCZIA TÁRSALGO
10-14 éveseket, ugyszintén francia bonnokat, küyvetlenül Franciaországól vagy a Francia Strájból, 2-3 évi szerződéssel eszközöl
LÁNG LIPOT ÉS TÁRSA
I. nemzetközi hirdetések felvételéi irodájuk Budapest, fűrdő-utca 1. szám.

Uj mértékek és súlyok méterrendszer szerint.

Hohlfeld Emil Budapest Zrinyi-utca.

Már 1876. évi január hó 1-jétől kezdve minden nyilvános üzletben kizárólag csak az új törv. hitelesített mértékek és súlyok alkalmazandók. Az időszek tehát az új mérlegek és súlyok bevásárlására már közel van, és a t. cz. közönség a Budapest Zrinyi-utca Hohlfeld Emil új méter rendszer szerinti mérleg és súlyok raktárára figyelmeztetik. Mindennemű új mérlegek a legjutányosabb áron kaphatók. Ő, használt mérlegek az új rendszer szerint legolcsóbban igazítottak, ugymint ő mérlegek Pesten bérmentve a napi árak után fizetés helyett elfogadtatnak.

Hohlfeld Emil Budapest Zrinyi-utca

Uj mérlegek és súlyok méterrendszer szerint.

Budapest József-város
16-dik szám alatt kapható.

**Olasz heggedű
s VORÓ**

Még néhány régi jó

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerész Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlés Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kéri és fogadja el.

Férfi-ruha

kitűnő kelméből, bámulatosan olcsó árakon kapható

SHÖNBERGER JÓZSEF ruhabazárjában

a koronaherezeg-(uri)-utca és a barátok-tere sarkán, I. em.
Feljárt az utcázáról.

Ugyanott mindennemű katonai egyenruhák és inasi ruhák olcsón készíttetnek; vidéki megrendelések a legjobban teljesíttetnek.

Katonai iskola gyermekek számára.

A budapesti m. kir. katonai intézetnél október 1-én kezdődik az új hadapród tanfolyam. E tanfolyam a 2454. sz. cs. és kir. körrendelet értelmében van szervezve s áll egy 3 osztályú katonai főrealiskolából és egy 4-dik magasabb évfolyamból, ez utóbbiból a növendékek mint cs. kir. hadapródok lépnek a hadseregbe, ennél fogva a jelenlegi kedvezőbb előléptési viszonyok közt 18-ik éves korukban a tisztii hivatalt is elérhetik.

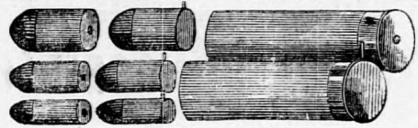
Értesítés és programok az intézeti igazgatóságnál kaphatók.

A beírások az intézeti helyiségben: Budapest nagy (3) korona-utca 16. sz. szeptember 1-én kezdődtek.

Heimerle,

igazgató.

Budapest, 1875. Nyomatott az *Athenaeum* irod. s nyomdai részvénytársulat nyomdájában.

Lefauchaux töltényhüvelyek Caliber 16. 14. 12.
Közönséges barna, ezre frt. 15.— 17.— 19.—
1-6 m. m. s. zöld frt. 18.— 20.— 22.—

Lancaster töltényhüvelyek Caliber 16. 14. 12.
Közönséges barna, ezre frt. 19.— 21.— 23.—
1-6 m. m. s. zöld frt. 21.— 23.— 25.—
Valódi angol Eley frt. 29.— 32.— 34.—

Kész revolver töltények. Caliber 7 9 12 m/m
Lefauchaux-revolverek hsz száza frt. 250 3.— 350
Lancaster (közönséges gyűl) frt. 3.— 4.— 450
Sharps (székfőn gyűl) frt. 3.— 350 420

Kész töltények Flobert-féle szoba-fegyverekhez
6 m/m golyóval 50 kr. sörrettel frt 1.50, 9 m/m golyóval frt 1.80, sörrettel frt 2.60 szaza.

Töltényfajtások, minden caliberű Lefauchaux- és Lancaster-fegyverekhez, közönséges 50 darabos csomgy 75 kr, finom lemez 200 darabos doboz 40 kr.

Ezeren felüli vételnél külön engedmenynyel.

Kitűnő vadászfegyverek:

Egyszóvű percussiósi fegyverek 6.50 6.85, 7 12 frt.ig.
Kétszóvű 12, 18, 21, 22, 24—38 frt.ig.
Lefauchaux-fegyverek 29.50, 30, 33, 35, 40, 50—75 frt.ig.
Lancaster 40, 42, 45, 50, 60, 70—75 frt.ig.
Revolverek minden nagyságu j6 nemel 6 frt 50 kr.ól 35 frt.ig
szintuaz a vadászati minden egyéb szükséges-
teit, melyekről kívánatra rajzokkal ellátott részletes árjegy-
ekkel szolgálunk, ajánlják

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2.

Irási hely megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközölnetnek.

Rugany-gyártmányok.

Vizmentes esőtűnyők. Bő fekete, mindkét oldalán horháló kabát, barna beléssel, ujjakkal és fejjelével, 38' hosszu frt. 750, 42' frt. 8.—, 46' frt. 8.80, 50' frt. 9.50, 54' frt. 10.50.
Eros fekete kocsizóköpeny, ujjakkal és fejjelével 46' frt. 12.—, 50' frt. 13.50, 54' frt. 14.—
Elegans fehér és világos külsejű öltönyök és köpenyek 15 frt.ól 30 frt.ig.
Dupla utcai felöltők frt. 24—30, **fekete FIU-KABÁTOK** frt. 6.80—8.50.
Lovaglási lábszartedők párja frt. 3.50, gombolni való rugany kamaszknik párja frt. 3.60—4 frt.
Mav és fia legjobbaknak bizonyult **londoni gyermekszoptató szifkái** eredeti dobozban keltéskevel frt. 1.—

Vizmentes rugany ágybetétek gyermekek és betegek számára, nagyságuk szerint 9' kr., frt. 1.50, 1.80, 2.25, 3.—, 3.75.
Anyamellvédők dbja 40—80 kr.
Anyatejfejek 85 kr., 2 frt 20 kr.
Körtealakú, nagyobb nitővet- és anyaméh-feszkendők 5 nagyságban, frt. 2.50, 2.75, 3.—, 3.75, 4.50.
Ily alakú kis sebfeszkendők 40, 75, 9 kr.
Szivattyus altövet (Clystier) feszkendők frt. 3.60, 4.—, 4.75

Léggel tölthető rugany-párnák, fejpárnák frt. 4.50—8 frt g. gömbölyű és szögletes alé-párnák frt 3.75—8 frt.ig, nyakkozorúk, piddeték stb

Vizelő-edények, vize o-receptiensek hólgyaggyengeségben szenvedők számára, a egyéb sebészeti eszközei, igen kedvelt és **ezeliseri rugany-játékok**, mint csörgők, babák, bohócok, madarak, állatok stb. **Minden nagyságu ruganylabdák** és sok egyéb tárgyak, melyevöl részletesen részletes árjegyzékünkkel.

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya- utca 2.
Irási hely megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközölnetnek.

Valódi selmeczi pipák

Schmidt Ludmilla selmeczbányai pipagyárából megrendelhetők utánvétel mellett következők árakért:
1/4 tuczat fedetlen 36 kr, 1/4 tuczat ezüstölt erős fedéllel 85 kr, 1/4 tuczat pakfong fedelű 1 frt 45 kr, 1/4 tuczat új ezüstös fedelű 1 frt 80 kr.

Kivánságra a gyártott 26 nemű pipák minta-rajza bérmentesen megküldetnek.